

HOMILIE ZEVENDE ZONDAG VAN PASEN C ZA 1 / ZO 2 JUNI 2019

"Hoe zal het verder gaan met mijn gezin?" Zo'n vraag zal menige ouder door het hoofd spelen, als hij/zij weet dat het afscheid uit deze wereld aanstaande is. "Zullen de kinderen de eenheid onder elkaar bewaren? Zullen ze elkaar blijven helpen, als er iemand in nood is? Zullen ze elkaar blijven opzoeken en zullen ze onderling contact houden?" Het zijn zorgen die ouders bezig houden. Ze kennen hun kinderen immers door en door. Ze weten hoe ze op elkaar reageren. Het is ook bekend dat in families tegenstellingen gemakkelijk kunnen verharderen. "Woa is niks?" zo luidt immers de volkswijsheid.

Op de avond vóór zijn lijden, de avond van zijn afscheid, spelen bij Jezus soortgelijke gedachten door het hoofd. Hij kent intussen zijn leerlingen wel. Twee hebben zich zelfs de bijnaam 'donderzonen' verworven. Zo'n bijnaam krijg je niet zomaar. Zelf heeft Hij vaak genoeg hun kibbelarijen meegemaakt, wie van hen in het komende rijk op de belangrijkste plaatsen zou mogen zitten. Even van te voren had hij nog meegemaakt, dat iedereen zich te goed voelde om de ander de voeten te wassen. Ouders op hun ziekbed kennen die gevoeligheden, maar zij begrijpen ook, dat ze hun zorgen uit handen moeten geven. Meestal leggen ze wat hen beweegt neer bij O.L.Vrouw, in wie ze groot vertrouwen hebben. Jezus legt zijn zorgen neer bij Zijn hemelse Vader. En wij kunnen dat ook samen met Hem. Daartoe spreekt Jezus een gebed uit, zoals wij dat zojuist in het evangelie hebben gehoord. "Heilige Vader, ik bid voor hen die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één mogen zijn, zoals Gij, Vader in Mij en Ik in U." Zoals ouders zo bidt ook Jezus dat zijn leerlingen de onderlinge eenheid bewaren.

Maar Jezus vraagt niet zomaar om een houding van verdraagzaamheid en samenwerking, zoals men die van mensen mag verwachten in een vereniging, of in een straat. Het is voor Jezus een welbepaalde eenheid omdat Jezus nooit tevreden is met de gemakkelijke middelmaat. In dat laatste samenzijn op de avond vóór zijn lijden, heeft Jezus ook al gesproken over zijn vrede. Onderlinge eenheid en vrede horen bij elkaar. Zij vallen samen. Bij de vrede die Jezus zijn vrienden toewenst, had hij apart toegevoegd, dat die vrede niet kan zijn, zoals de wereld die kent. Geen gewapende vrede, waarin enkel de wapens zwijgen. Zo heeft Jezus ook de eenheid nader omschreven. Jezus bidt: "opdat de leerlingen één zijn zoals Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, opdat zij volmaakt één zijn.

Het moet dus een eenheid zijn, zoals die in God zelf aanwezig is: De eenheid van de Drieëne God, die wij niet anders kunnen omschrijven als pure liefde, waarin tegenstelling of afwijzing gewoon onmogelijk is. Pure liefde die enkel verbondenheid is, absolute zelfgave.

Jezus bidt voor zijn leerlingen, dus ook voor ons, opdat wij christen zijn met hart en ziel, herkenbaar aan vrede en eenheid. Die evangelische eenheid en vrede moet ahw het keurmerk zijn voor ons als christengelovigen.

Herkenbaarheid is heel belangrijk. Vele bedrijven bezitten een keurmerk. Dat wil zeggen dat ze waar maken wat ze in hun vaandel dragen. Dat is voor ons niet anders. Daarvoor bidt Jezus: "dat de apostelen het waar maken, opdat de wereld gelove, dat Jezus de gezondene van de hemelse Vader is.

Dat keurmerk droeg de heilige Stefanus uit in de eerste lezing. Stefanus wist te bidden, voor degenen die hem ter dood brachten, zoals ook de Heer zelf aan het kruis bad voor zijn vervolgers. Stefanus liet zich eveneens niet meenemen door gevoelens van haat en wraak. Zijn liefde bleef.

Afscheid van Jezus en bidden om de komst van de heilige Geest: dat zijn de centrale gedachten in de liturgie van deze zondag. Terwijl Jezus weet, dat Hij ter dood gebracht wordt, vervalt Hij niet in zelfbeklag, maar Hij bidt voor zijn leerlingen en beveelt hen aan bij Zijn hemelse Vader. Hij sluit zijn gebed af met de woorden: **"Opdat de liefde waarmee Gij mij hebt liefgehad in hen moge zijn en ik in hen."** Dat is eigenlijk een omschrijving van de heilige Geest: Hij is Gods nabije in ons werkende liefde.

Aan de heilige Geest geeft Jezus diverse namen die ons zijn betekenis uitleggen: Hij is de Helper, de Trooster, degene die bezieling schenkt. Hij is de Helper om ons christelijke keurmerk waar te maken. Hij is ook als een pleitbezorger, op wie wij kunnen rekenen en op wie wij mogen steunen. Generaties christenen hebben de heilige Geest aangeroept en hebben mogen ervaren, dat ze geholpen werden. "Kom Helper, heilige Geest," zo hebben zij telkens weer gebeden. En zo bidden ook wij: "Kom, heilige Geest."

Kom heilige Geest, vervul de harten uw gelovigen
en ontsteek in hen het vuur van Uw liefde.
Zend Uw Geest uit en alles zal worden herschapen
En Gij zult het aanschijn der aarde vernieuwen
God, Gij hebt de harten van Uw gelovigen
door de verlichting van de heilige Geest onderwezen.
Geef dat wij door diezelfde Geest
de ware wijsheid mogen bezitten
en ons altijd over zijn vertroosting mogen verheugen.
Door Christus, onze Heer. Amen.